

Abstrakt

Východiska: Z praxe léčby i doléčování vyplývá, že adiktologičtí klienti se neorientují ve svém prožívání, vnímají jej jako ohrožující s obvyklou tendencí se mu vyhnout. Negativní emoce mohou figurovat jako spouštěče relapsu, z tohoto důvodu je důležité věnovat tématu emocí pozornost také ve fázi doléčování.

Cíle: Cílem práce je popsat, jakým způsobem se negativní emoční stavy a tzv. jádrové emoce podílejí na udržování závislostního chování ve fázi doléčování. V praktické části je představena terapeutická práce s klientkou se zaměřením na zpracování dvou relapsů, a to v teoretickém rámci kognitivně-behaviorálního modelu prevence relapsu a s využitím prvků psychoterapeutického přístupu Terapie zaměřené na emoce.

Metody: Byla zvolena metoda kvalitativního výzkumu ve formě kazuistické ilustrace jedné klientky doléčovacího centra, která v rámci doléčování prošla zkušeností dvou relapsů. Etické aspekty práce byly dodrženy.

Výsledky: Kazuistika ilustruje motivaci klientky k vyhnutí se negativním emočním stavům prostřednictvím užití alkoholu a tím snadnému dosažení potřebného zklidnění a uvolnění od tlaků intrapsychických i vnějšího prostředí. Za spouštěče relapsů lze považovat dva hlavní zdroje: pocity osamělosti a negativní sebehodnocení. Prezentovaná kazuistika tímto potvrzuje hypotézu samoléčení, která je představena v teoretické části této práce.

Závěry: Práce s emocemi v terapii adiktologických klientů podporuje uvědomování si prožívání, kterému se klienti užíváním návykových látek vyhýbají. Kontakt se zraňujícími jádrovými emocemi vede ke zvědomění si dlouhodobě nenaplněných emočních potřeb a následné možnosti jejich uspokojení a tím ke zdravějšímu sebezacházení.

Klíčová slova: negativní emoční stavy, relaps, doléčování